

KOMPONIST MED STORT POTENSIAL

FREM I LYSET: – Jeg skulle gjerne ha sett at Okkenhaug ble spilt mer og satt opp oftere. For det er lett anvendelig musikk, som både musikere og publikum tar imot med glede, sier speldirigent Ole Kristian Ruud.

Dirigenten: Paul Okkenhaugs musikk har muligheter til å nå lengre, mener speldirigent Ole Kristian Ruud.

Marte Veimo

marte.veimo@t-a.no / Tlf. 98 25 21 75

Speldirigent Ole Kristian Ruud håper og tror Paul Okkenhaugs musikk bare blir enda mer spilt og kjent fremover.

– Okkenhaug er ikke blitt så kjent som jeg skulle ønsket, sier musikalsk ansvarlig for spelet, Ole Kristian Ruud.

– Okkenhaug er de siste årene blitt spilt mer enn bare på Stiklestad, det er positivt. Men jeg skulle gjerne ha sett at Okkenhaug ble spilt mer og satt opp oftere. For det er lett anvendelig musikk, som både musikere og publikum tar imot med glede når de først blir kjent med den. At Okkenhaug ikke brukes mer, skyldes rett og slett at orkestrene

har et stort repertoar å velge i, og at Okkenhaug ikke har den største orkesterproduksjonen.

– Men når det er sagt, så er det er ikke mange komponister som blir spilt for så mange hvert eneste år. I Norge er det vel bare Grieg som kan måle seg med ham i så måte, mener Ruud.

Spent på Plagge

Dirigenten var blant initiativtakerne til å gi Wolfgang Plagge i oppdrag å lage to verk for orkester og solister basert på sanger av Paul Okkenhaug og musikk av Geirr Tveitt, hvorav det ene fremføres på Stiklestad 19. juli. Det andre fremføres i Olavshallen til høsten, med Trondheim Symfoniorkester, og er blant annet basert på tema fra spelmusikken.

– Jeg er spent på det Plagge skal gjøre ut av Okkenhaugs inspirasjon, sier Ruud. Det blir satt i et større perspektiv i et større orkester, og det har jeg tro på. Jeg håper det blir et stykke som vil spilles ofte, og at det vil dra med

Jeg skulle gjerne ha sett at Okkenhaug ble spilt mer og satt opp oftere.

seg mye av den andre musikken Okkenhaug har skrevet

Ingen nykomposisjon

Men det er på friluftsscenen på Stiklestad at musikken først og fremst blir stående som en bauta over Paul Okkenhaug. Selv om spelet endrer uttrykk, mener komponisten at musikken i størst mulig grad må bli urørt.

– Hvert eneste år gjør vi et eller annet grep, for å følge endringer i regi og manus. Noe er arrangert i tillegg ut fra Okkenhaugs tematikk eller rytmikk. Men om vi begynner å forandre på musikken som vi gjør med manus, da snakker vi om å komponere, og det har jeg ikke lyst til. Musikken har selvfølgelig utviklet seg med spelet, men det finnes en grense for hvor langt man kan strekke seg før man fjerner seg fra Okkenhaugs ånd. Det er mer spennende med de ulike kvalitetene i orkester og kor. Her er det heldigvis ingen grense, påpeker Ruud.